

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

GIRONA, DILLUNS 24 D'AGOST DEL 1936

NUMERO 9.942

ANY XXXIX

FRANQUEIG CONCERTAT

NO ES POSSIBLE L'ARMISTICI

La gesta heròica i abnegada del poble republicà i democràtic d'Espanya, escrita amb la sang generosa dels màrtirs, no pod acabar amb la farsa ignominiosa d'una "abraçada de Vergara". - Els criminals feixistes sols tenen dos camins: rendir-se sense condicions o morir sota les bales dels exèrcits lleals.

Sembla que l'idea d'un armistici, germinada en el camp rebel, com una flor de cobardia o de derrota, ha traspasat els cercles dels reductes facciosos per a prendre certa consistència en algun sector d'opinió estrangera. Podem afirmar que la treva és la constant preocupació dels capitosts feixistes que esperen així — en una vergonyosa repetició del fet històric — salvar la vida i el faixi de general.

Aquest constant S. O. S. d'armistici llençat des dels focus insurreccionalistes, i captat pels ambients del conservadorisme estranger, és la més irrevocable prova de la desmoralització enemiga. És la senyal inequívoca de la derrota.

Cal doncs que ningú caigui en el parany. Parlar d'armistici és fer causa comú amb els traïdors. Insinuar, solament, la possibilitat d'una treva és fer obra facciosa.

Sobre el tema està parlant la nostra premsa. Recollim, ací — com és habitual en les presents cròniques — les seves veus plenes d'encert.

Deia ahir «Solidaridad Obrera» en la seva editorial:

«La Prensa extranjera ha recogido con cierta insistencia un bulo lanzado por algún rotativo que está interesado en que la pugna esencialmente histórica y social que se está dirimiendo en la superficie española concluya con una entente amistosa.

Sabemos que el fantaseado armisticio o cesación de hostilidades solo puede caber en la mente de los desconocedores de la profundidad de la querrela que se revuelta en charcos de sangre y ayes de dolor. Solamente se le puede ocurrir tal pretensión a quienes ignoran la verdadera alma que anida en los pechos de la clase trabajadora.

Parece que la iniciativa ha partido de los cenáculos conservadores de la política inglesa y que según las últimas noticias ha hallado eco en la prensa sudamericana. Y hasta se han señalado a diversas potencias como dispuestas a dar comienzo a la tarea de pagar el fuego que abrasa el perímetro español.

Tales propósitos no trascenderán más allá de una vana ilusión. En España ya no es posible que se apague el tiroteo. No hay poder humano que pueda alcanzar que las dos fracciones antípodas de la España dolorosa encajen sus manos como si se tratase de un torneo en honor de una dama.»

Més avall, el gran diari de la C. N. T., publicava aquests atinats paràgrafs:

«No es posible que cese ni un minuto la guerra a muerte que desencadenaron los propios militares, usando toda clase de artimañas para

apoderarse del Estado capitalista. ¿Qué hubiera sido de los trabajadores de haber triunfado estos asesinos?»

Sus propósitos los conocemos sobradamente. Hubiesen o exterminado a media población. Y lo corrobora que en las diversas localidades que están bajo su dominio se ha fusilado a hombres, mujeres y chiquillos.

No podemos perder el tiempo dando vueltas a una cosa irrealizable. Uno de los vandos ha de vencer. Nosotros respondemos de que al final nos sonreirá el triunfo con toda la grandiosidad de las gestas sublimes.

En España sobra la mesnada de criminales que a estas horas se baten en franca retirada. Nuestras vidas los empujará hasta a los confines de nuestro territorio.

Por la sangre de nuestros camaradas caídos y por el honor mancillado de nuestras mujeres y chiquillas no queremos ni hablar de un posible arreglo.

Lucharemos a muerte. Y venceremos.»

Però, al mateix temps, un altre rotatiu, d'ideologia oposada com és «La Libertad» de Madrid, s'expressa en els termes següents:

«En otros momentos históricos pudieron ser posibles un abrazo como el de Maroto o una paz como la de Zanjón. Constituyeron el epílogo de dramas sangrientos; pero dado el ambiente de incultura general, las trágicas escenas de entonces no revistieron la ferocidad imputable a quienes han sido ahora perjuros y traidores en un afán morboso de retrotraer a España a los tiempos de bárbaras luchas civiles. Aun así, no han faltado voces llamándolos a juicio y razón; pero el llamamiento se ha contestado con la pertinacia en el delito, y con la tenacidad en el crimen, y con la crueldad para las víctimas de su odio. ¿Cómo fijar cuándo acabará la guerra? Cuando ellos quieran, por un sometimiento total y absoluto, o cuando nuestras armas hayan concluido la cacería de alimañas.

Nosotros creemos que una de estas dos cosas ocurrirá pronto. Cada día las fuerzas a que está confiada la defensa del territorio nacional — unidades del Ejército, de la Aviación, de la Marina, Guardia civil, Orden público y milicias populares — alcanzan un triunfo, castigan con una derrota. Y mientras los cañones siguen disparando, el fin de la guerra se acerca.»

Els conceptes dels col·legues no poden ésser més justos ni més eloqüents, a l'ensens que etnanyen l'autèntic sentit de la realitat.

La sang gloriosa dels nostres màrtirs no pot ésser befada amb la vergonya d'una «abraçada de Vergara»

Aquesta és la nostra posició.

GERMINAL ROIG

Què és una ciutat jardí?

Son molts els qui tenien una idea molt equivocada del que és una Ciutat Jardí. Creuen que si una ciutat construeix els seus carrers amb cases que tinguin un jardí al davant ja és una Garden City, i contribueix més encara a fomentar aquest error el fet que el nom s'ha popularitzat tant, que se l'ha fet seu moltes petites ciutats i el cert és que en el món només hi ha dues ciutats jardí, totes dues angleses que són: Letchworth i Welwyn. Fou l'anglès Ebenezer Howard, l'apòstol de la idea amb la publicació l'any 1898 del seu famós llibre titulat «Demà», llibre que s'ha fet cèlebre entre els llibres d'urbanisme, traduït en quasi tots els idiomes, l'última edició del qual porta ja el nom de «Les ciutats-jardí de demà».

Howard impressionat per la tragèdia dels millions d'obrers que viuen en cases insanes, emplaçades en llocs indesitjables o poc interessants; per les fàbriques i tallers que afebleixen el plaer que hom pot tenir en el treball; pel constant i arbitrari creixement

de les ciutats fins arribar a adquirir proporcions monstruoses que allunyen la ciutat del camp i reciprocament que atrauen les gents del camp a les ciutats, ideà un millor desenvolupament urbà que acabés amb el creixement de ciutats sense límits, que absorbeixin els afores de les ciutats, destruint boscos i vistes panoràmiques per edificar-hi fileres de cases, amb carrers sense ànima i sense cap lògica urbanística. La nova ciutat que tingués tots els avantatges del camp sense cap del seu inconvenients, dotant-la d'una gran extensió de camp que tingués tots els avantatges de la ciutat, i aquesta era batjada amb el nom de «Ciutat-Jardí».

El primer principi fonamental de la Ciutat-Jardí és la necessitat del domini públic de la terra. La terra és propietat d'una Companyia per Accions, que l'administra en interès de la futura comunitat i a la qual ha de revertir quant arriba el cas. No hi

ha per tant, plus-vàlua, ja que l'increment de valor de la terra beneficia sempre la col·lectivitat. No és possible l'especulació sobre solars, procés social típic de totes les grans ciutats modernes, que antes fortunes han creat sense beneficiar el ciutadà i de la qual especulació tants exemples tenim a Catalunya. L'especulador de terrenys no pot existir a la Ciutat-Jardí.

El segon principi és el del planejament científic de tota la ciutat, fixant i concretant l'aprofitament de la terra, ja sigui per a les necessitats agrícoles, industrials i comercials o d'estatge; determinant abans de construir la ciutat, els llocs destinats a esbarjo, parcs, edificis públics, i limitant el nombre de cases que poden construir-se per hectàrea.

El tercer i segurament el més important, és el de posar un límit al creixement de la ciutat, determinant a l'avangada el seu nombre d'habitants, així com una gran zona agrícola al voltant de la ciutat capaç de respondre les exigències del viure dels seus ciutadans.

La Ciutat-Jardí concep les tres grans necessitats humanes: la casa, el lloc d'esbarjo, i el del treball, i vol

demostrar com és possible d'edificar-los i situar-los, de manera que facin l'existència dels seus habitants més sana i més feliç i les condicions de la indústria i el comerç més eficaç que en les ciutats industrials modernes.

La Ciutat-Jardí va, per tant, contra la ciutat tentacular, de milions d'habitants, preten demostrar que la ciutat és una cosa que l'home pot crear i ordenar de la mateixa manera que crea cases i màquines, i si reconeixem que la immensa majoria de coses que són producte de l'activitat humana han estat perfeccionades, haurem de reconèixer que aquesta perfecció no s'ha aconseguit en les ciutats, fins que foren creades les ciutats-jardí.

Heus ací exposats els principis fonamentals de la Ciutat-Jardí, nom que s'han apropiat moltes ciutats, anomenant certs barris «suburbijardí» quan en realitat no són més que barris de cases amb jardí, oberts a especulacions comercials del terreny però que no compleixen la finalitat social de la Ciutat-Jardí, que és la comunitat de la terra i la de rodejar les fàbriques, les indústries i les cases d'espais lliures.

La influència de la Ciutat-Jardí ha

estat enorme en tots els països; una gran part de legislació urbanística és filla del llibre «Demà» de l'anglès Howard.

Solament hi ha en el món avui, dues autèntiques ciutats-jardí que responen en el seu traçat i en el seu funcionament a la idea de Howard; són aquestes, com he dit al començar; Letchworth i Welwyn.

Letchworth era fundada l'any 1902 per una societat titulada la «Primera Ciutat-Jardí» amb un capital inicial, els accionistes de la qual tenien un dividend limitat al màxim del 3 per 100 a l'any i repartint-se els beneficis superiors a aquest dividend entre la comunitat. Aquesta ciutat situada a pocs quilòmetres de Londres, era planejada pels dos més eminents urbanistes anglesos, els arquitectes Unwin i Parker. La ciutat era construïda amb tots els seus serveis — aigua, gas, electricitat i pavimentació — de carrers dels seus començaments. Fixades les zones destinades a fàbriques i indústries, les zones de bosc, parcs, jardins i edificis públics. L'any 1936 tenia 400 habitants; avui compta ja amb 15.000 habitants.

Després de la guerra mundial, quan per tot Anglaterra s'iniciava un gran

moviment a favor de "cases millor i més sanes per als obrers", l'èxit assolit pel ràpid creixement de la primera ciutat-jardí, va portar al seu iniciador, a la fundació de la segona ciutat-jardí, situada també als afores de Londres, i a més de 40 quilòmetres, coneguda amb el nom de Welwyn.

Welwyn és fundada l'any 1920, i el juliol de 1935, quan amb un miler d'arquitectes delegats de tot el món recorria la ciutat-jardí, tenia ja 10 mil habitants, hi funcionaven 40 fàbriques, entre les quals hi havia les famoses indústries d'avions Haviland, la més important fàbrica d'avions anglesos. La ciutat està dividida en zones, reservades unes a les fàbriques i les indústries, altres al comerç, i altres a l'habitatció, separades les unes de les altres per grans cortines de vegetació i rodejada tota la ciutat per una extensa zona destinada a l'agricultura. El somni d'Howard, el genial creador de les Ciutats Jardí, es doncs una realitat; en una mateixa ciutat, fàbriques, comerços i les cases destinades a estatge, però sense la barreja caòtica de la gran ciutat, sense que l'obrer hagi d'esmerçar un temps i una despesa de transport per a traslladar-se de la seva casa a la fàbrica. Totes les fàbriques estan voltades de jardins i arbres que produeix una sensació de benestar i bellesa que no es té en cap altra ciutat del món, i tota la zona destinada a fàbriques està separada per mitjà d'arbrat de la resta de la ciutat.

Però la sorpresa més gran la vaig tenir, quan vaig conèixer les altres de mortalitat. Welwyn és la ciutat de menys mortalitat del món: des de la seva fundació per cada mil habitants en moren 5,1, és a dir que a Girona per cada mil habitants en moren quatre vegades més que a la ciutat-jardí anglesa.

Contra les ciutats-jardí s'han fet aquests darrers anys moltes campanyes, s'ha criticat el fet que es limiti el nombre d'habitants, la seva gran extensió i especialment les grans despeses que ocasionen els seus espais il·lustrats, carrers, parcs, camps de joc, boscos, etc., i per tant, la seva conservació.

Quan tornant de Letchworth i Welwyn a Catalunya, pensava en aquestes campanyes, jo em deia: ¿Què hi fa que costin cars els serveis municipals? ¿Es que el viure a la ciutat és més sana del món no és prou per justificar l'èxit de la Ciutat-Jardí? ¿Es que l'home que té milions té creïa a viure més anys que l'obrer?

¿Es que una ciutat ha de mesurar els serveis públics per les pessetes que costen o bé per les vides que se salvin?

R. GIRALT CASADESUS
Arquitecte.

Bosch Masgrau J. M.
METGE

TISIÒLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES

MEDICINA GENERAL
MALalties DEL COR
I PULMONS.

CONSULTA:

D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda

Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA
TELÈFON. 251

CASA HERPU.-P. GIRBAU

Ronda Doctor Robert, 35. - GIRONA

Dipòsit de neumàtics «PIRELLI»

Estan intervingudes totes les existències de cobertes i càmares d'aquesta Casa, pel Comitè de Milícies Antifeixistes d'aquesta Ciutat, per a considerar-se article de Guerra, es fa avinent a tots els Comitès i Comissions tant locals com foranes, així com als particulars, l'obligació que tenen abans d'anar a retirar la coberta o cambra de passar pel 2.º pis de l'edifici de la Comissaria de la Generalitat d'aquesta (Comitè de Milícies Antifeixistes) a fi de recollir el corresponent Val o Autorització.

NOTA.—La «CASA HERPU» està oberta al públic de 9 a 12 i de 14 a 18; els dissabtes, de 8 a 13.

Sant Narcís

Fins els que érem reacis a creure en miracles, teniem de convertir que a Girona en teniem un amb títol, les garanties de realitat. En opuscles, llibres i altra paperassa que a nosaltres a pesseta, etc., venien en la mateixa església se us donaven un munt de fides documentals que, francament, semblava impossible que fossin falsificades.

Gairebé tot Girona, fins aquells més "deixats de la mà de Déu" passaven durant el dies de fires per davant el cadàver —el cos sant— de Sant Narcís del qual en vèiem un cap negre i desfigurat amagat, gairebé del tot, en un tou de brocats, pedreria i cotó-flaix que omplien l'urna que servia de sepulcre i cant; i tots o gairebé tots adquirien la bosseta de cotó-flaix miracler que tant malalties curava i que en realitat era solament una sanejada mit d'ingressos.

I seria degut a això, a aquesta, diguem-ne devoció, de la majoria dels gironins que, uns perquè vertaderament hi creien, altres perquè era una cosa típica de Girona protestaren enèrgicament quan un poeta i novel·lista català, en un dels seus llibres s'atreu a tractar de mòmia el cos de Sant Narcís.

I a l'entorn d'aquest fet es bastien les més extravagants idees per a desagraviar-lo; arribant a celebrar-se un, no sabem si triduum o septuari organitzat per les dames del·loperos i similars, llavors de gran fervor monàrquic i avui anarco-sindicalistes furioses.

Acabà aquest fet, que segurament és viu a la consciència de tots els que em llegeixen amb una remullada de l'alludit poeta en algunes de Calella, si no recordem malament.

Ara bé, el temps passa, i quant ja t'hom havia oblidat el fet que comentem i fins i tot el poeta Sagarra tornava ésser ben vist a Girona pels mateixos que un dia el bescantaren, heus ací que la revolució provocada per la gent d'ordre i antirevolucionaris (!) amb la seva flama purificadora va enderrocar tot aquell tabernacle que havia organitzat un clero ignorant apolat per uns governs inútils. Però qui sap si per un reste de respecte no es va profanar ni maltractar el cos de Sant Narcís; encara es considerava cos sant i encara el poble incendiari, maçó, ateu i impia, tingué cura que ningú profanés ni insultés la mòmia de tants segles venerada.

I ha estat mercès a aquest respecte que s'ha descobert un dels més grans enganys de la gent d'església, al comprovar que el cos incorrupte no era ni cos ni incorrupte, sinó solament un grupat de futes amb un cap que tant podia haver pertenescut a Sant Narcís com a qualsevol maçó d'aquells temps.

De tot el que s'ha trobat a Girona pot ser res té la importància d'aquest cos sant (?) de fustes i molles, car ens demostra palesament fins a quin grau arribava la mala fe dels que es deien representants de Déu.

Si tots els cossos incorruptes, si totes les relíquies són com el "Sant Narcís de Girona" — i sospitem que totes són poca diferència — heus ací en què hauran vingut a parar els grans motius de veneració catòlica, en la mateixa cosa que era el catolicisme espanyol, en un feix de fu am

ESPORTIVES

FUTBOL

A fi de poguer fer la liquidació definitiva, esperem que tots els anys que tinguin entrades en poder seu del partit de futbol jugat anir a favor de les Milícies Antifeixistes i Hospitals de Sang passaran sens falta avui de 7 a 9 per la Secretaria del futbol a fi de liquidar el seu patrimoni.

PALAMOS

Un partit de futbol a benefici de les milícies antifeixistes.

Veterans. 2 Selecció. 0.

Ahír es celebrà a Palamos el segon partit de futbol a benefici de les milícies antifeixistes.

Minuts després de hora asenyalada el milicià Rubau, que actuà d'àrbitre, alinà els següents equips:

Veterans, gersel blanc: Cabarrocas, Fitó, Ramos, Santamaria, Rosalench, Garcia, Napoleon, Ribera, Molla Ribas, Barber.

Selecció, gersel vermell: Iborra Sánchez, Castellvi, Sunyer, Juera Ferreres, Maymí, Matamala Martínez, Faulscelles, Lloret.

Iniciada la partida, els blancs porten la pilota al camp vermell i donen lloc a algunes bones parades d'Iborra.

Fortats de jur joventut reaccionen i atquen la porta dels Veterans els entusiastes components de l'equip vermell. Aquest atac és mantingut durant una mitja hora, gairebé sempre potat pel costat esquerra en el qual es fa remarcar l'excel·lent actuació de l'extrem Lloret i, per damunt de tots, la del mig centre Juera, qui dominà completament el seu contrari Rosalench. Però l'atac de la Selecció fou del tot infructuós per la poca habilitat del quintet atacant que sabé vèncer la segura defensa blanca i el porter Cabarrocas, que tingué una actuació sense la menor fallada.

La major experiència i el major fons dels Veterans acabà per imposar-se d'una manera definitiva. La ratlla mitja blanca anà assegurant-se i Rosalench, ben apolat per dos mitjos ales, amb joc sobri i educat, amparà el joc en el terreny de la Selecció.

En un dels atacs blancs, els vermells han de cedir corner. El tra Napoleón quelcom obert i Ribas ben col·locat, xuta fortament a gol, que Molla de contra, desvia de manera imparable a la xarxa.

Pos després perdén els vermells una bona ocasió per enpatar i acabà el primer temps amb el resultat de 1 a 0 a favor dels Veterans.

La segona part no tingué història. Fou un domini complet de l'equip blanc, que tingué una actuació plena d'èncerts especialment pel joc de Rosalench i de la davantera. Fou doncs, una lluita entre un equip i un porter, Iborra, que es féu ovacionat repetidament pel nombros públic que assistí a la partida. Sols una feïllada logué l'ex-porter gironí. En una jugada personal Napoleón s'aterra, sacostà a la porta i Iborra, completament desemparat, féu una sortida falsa que sortejà Napoleón i per tant marcà el segon gol per al seu equip amb la major facilitat.

Durant aquesta segona part els vermells sols pogueren efectuar set o vuit escapades, en alguna de les quals haurien pogut marcar de nou una major experiència.

El públic sortí satisfet de la partida, per l'entusiasme dels vermells i bona actuació conjunta de l'equip blanc i la gran actuació del porter barceloní Iborra.

L'àrbitre Rubau, encertat.

E.

corcat que ha caigut esmicolat a la primera bufada de la tramontana renovadora de la revolució triomfant

LLUIS PAGES V.

Girona, Agost del 1936.

José Escatllar

Material Eléctrico.
Batería de cocina.
Artículos para regalo.
Lámparas «METAL».

Rambla Libertad, 28 y 30
GERONA

NOTÍCIES

En la sessió de l'Ajuntament del proppassat dissabte va ésser aprovada la proposició que segueix:

Atent l'organisme de govern municipal a les necessitats de Girona i als anhels de la pública opinió, prengué com a mesura preventiva el procedir al tancament del molí de ciment del carrer de Pau Casals, propietat de Josep M. Pérez Xifra. Era aquest un vell desig ciutadà de llarg i accidentada història; més que desig era un clam per l'inadmissible enplaçament del molí, o signe de molèsties incontables pel vehinat i vianants, i causa de veritable i inconcebible descèdit urbà.

Però la mesura preventiva seria mancada si no anés seguida d'una solució creadora i per tant, positiva.

Essent unànime el sentir de la Ciutat en vèler la desaparició del vell molí de ciment, el molí ha de desaparèixer i de fet ha desaparegut per haver-se inutilitzat en tancar-lo. cal però pensar en una solució més efectiva bastint en son lloc un edifici d'utilitat ciutadana.

Res millor que un immoble per a vivenda a bon preu, si posem com hem posat des del primer dia, el problema de la nova vivenda com el primer problema de la Girona de cema.

L'apremi d'obrir noves fonts de treball, per tal de prevenir i conjurar una presumible crisi d'edificació, justifiquem a major abundament una decisió en aquest ordre, jugant encara un altre aspecte, de positiva exemplaritat, que és el de moure, sense injúria irreparable, les possibilitats fructíferes d'un diner que no s'ha pas esmerçat en hores anteriors, en res que e reefri a l'únic principi que en tot cas pot justificar l'augment de riquesa, que és la riquesa jugada en funció social, és a dir, al servei de la col·lectivitat i no al servei de l'egoisme individual, estancada o improductiva, al marge del major benefici popular.

Per tot l'exposat, ens honorem en proposar l'adopció dels següents acords:

Primer: Requerir a Josep M. Pérez Xifra per a que convingui amb l'Ajuntament de Girona les bases per a substituir l'actual molí de ciment del carrer de Pau Casals, en casa de vivenda a bon preu, corrent a càrrec del propietari del molí totes les despeses inherents a dita substitució.

Segon: Requerir al propi ciutadà per a que designi persona acreditada amb un poder exprés, per tal d'establir les bases conduents a l'execució de l'acord anterior.

Dr. DAUSA
Radiòleg de l'Hospital de les Comarques Gironines
RAIGS X. - RADIUM - R-DIOTERAPIA
RADIOGRAFIES A DOMICILI
Pl. Marquès de Camps, 15 - Tel. 137

Aquesta tarda, a les quatre, han marxat, amb direcció a Barcelona, una columna de Milicians, perfectament equipats i armats.

El públic ha acomiadat els expedicionaris amb el més entusiasta fervor republicà.

Avant...! Per la República i la DeDemocràcia!...

En el carrer de la Claveria hi ha un casalet mig enderroc que, ultra el mal efecte estètic, impossibilita el pas dels camions de queviures que van als menjadors populars instal·lats a l'ex convent dels Maristes. En aquest sentit hem rebut varies queixes dels encarregats de l'esmentat servei de proveïments.

La casa en qüestió — quatre parets enrunades — és al bell costat de "La Caritat".

El seu enderrocament no reportaria cap despesa forta i donaria possibilitats a l'urbanització d'una magnífica plaça.

Recomanem a l'actual Ajuntament aquesta necessària millora, i insistim sobre la mateixa.

QUEVIURES AL FRONT

El poble de Sant Antoni de Calonge com tots els de la nostra terra, es desviu per contribuir a la victòria dels coratjosos catalans que lluiten per la llibertat. El passat dia 21 ha enviat al front un camió amb els següents queviures:

5 caixes de pots de llet condensada d'un pes de 120 quilos i 32 pots; 119 pots de sardines en conserva de diferents tamany; 22 pots de conserva de tomàte; pebrot i pressec; 10

quilos de butifarra catalana; 2 quilos de xocolata; 3 cossos de gel; 9 paquets de xocolata; 335 paquets de tabac; 10 paquets de cigars; 10 paquets de paper de fumar; 1 paquet de cigils; 7 caixes de pol·leria; 20 ceps; 1 xai; 19 sacs de patates; 2 sacs i sarrions de cebes, i 2 d'arròs amb un pes de 200 quilos.

Hi ha preparat un altre lot de queviures per emplenar un altre camió que serà enviat al front a no tardar.

—ES VEN tenda de comestibles, situada i amb molta clientela, per ogner atendre-la.

Raó: Plaça de Bell-lloc, Cases plugues.

Nota de la U. G. T.:

La Federació Local de Sindicats de Sabadell, després del miting de diadres, acorda ingressar en massa a la U. G. T.

Unió General de Treballadors. El divendres, passat a la tarda, reunió convocada a l'efecte, la Federació Local de Sindicats de Sabadell acordà ingressar en massa als ranks de la Unió General de Treballadors.

La votació que seguí al debat, acordant aquest ingrés donà el següent resultat: 10.839 vots favorables a la U. G. T. i 956 vots per la C. N. T.

L'entusiasme que regna entre treballadors de la gran ciutat industrial del Vallès occidental és incalculable.

La unitat de la classe treballadora és un fet.

Benvinguts siguin els excel·lents militants de la classe obrera organitzats a Sabadell a les files de la Unió General de Treballadors. Salut.

U. G. T. — Secció Auto-Transport

Es convida a tots els companys de la Secció Auto-transport afiliats a la U. G. T. i simpatitzants a la reunió que tindrà lloc a l'estatge social de Casa del Poble, demà dimarts a les 10 del matí per a tractar de diversos assumptes.

Es prega l'assistència.

U. G. T. — Com de la Construcció

Es convida a tots els companys de la Construcció afiliats a la U. G. T. i simpatitzants, a la reunió que tindrà lloc a l'estatge social de Casa del Poble, demà dimarts a les 10 del matí per a tractar de diversos assumptes.

Es prega l'assistència.

U. G. T. — Secció de comestibles

Es convida a tots els companys afiliats a la U. G. T. i simpatitzants, a la reunió que tindrà lloc a l'estatge social de Casa del Poble, demà dimarts, dia 25 del corrent, a les 5 de la tarda per a tractar de diversos assumptes.

El Sindicat de Dependents del Ram de l'Indústria (U. G. T.) i el Ram d'Alimentació al Major, convida a tots els companys Dependents i Veïnats d'aquesta Secció, a la reunió que tindrà lloc avui dijuns, a les 8 del vespre, al local social, cafè Barrio. Es prega l'assistència.

La Junta

Sindicat Unió del Ram Marítim (Federació Local de Sindicats de Girona, C. N. T. - A. I. T.)

Aquest Sindicat ha disposat que seves oficines carres del Progrés Social, 2a restin obertes de 10 a 13 i de 18 a 20'30 per atendre totes les reclamacions i adhesions dels veïnats i representants i dependents mercantils de Girona i comarques.

La Directiva

En J. Presas de Croella, fa a més de l'Alcaldia un treball molt més de mitjors treballs a la via pública.

El veí d'aquesta, en Pere Poch, president de l'Ajuntament una clau de la Plaça de Sant Pere.

En Francesc Llorca Pujolà, és el primer d'Anselm Claver, un gos cassador, que se li recull a la Guàrdia Urbana una petaca de va, trobada al carrer de Calvet, el qual serà lliurat als que s'interessen que els hi pertany.

A les 17 hores d'ahir, va ésser portat a l'Hospital de les Comarques Gironines, per la brigada de neteja pública, el malalt En Jaume Palret, de 65 anys, solter, domiciliat a la Rambla de Pi i Margall, 16.

Ha estat atès al Dispensari municipal pel facultatiu senyor Francesc Truelles, Antònia Solé Su, de 8 anys, domiciliada al carrer d'Emili Grahit, d'una ferida per mossegada de gos a la cuixa dreta, que pertany a la joieria Canet del carrer de Mílgia.

PER TELÈFON

BARCELONA

EL CONSELL DE GUERRA DEL "URUGUAY"

Barcelona, 24.— El Consell de guerra reunit en el menjador del vaixell "Uruguay" per a jutjar els ex oficials Liscano de la Rosa, López Amor, López Belda i López Varela va condemnar-los a mort. La sentència ha estat tramesa a Madrid per avió. En cas d'ésser aprovada pel Govern s'executarà aquesta matinalada.

EL SENYOR COMPANYYS

Barcelona, 24.— El President de Catalunya ha estat complimentat pel vice-almirall de l'esquadra anglesa.

ENTREVISTA

Barcelona, 24.— El general de la Divisió senyor Aranguren ha celebrat una entrevista amb el President del Govern Català senyor Casanoves.

PROCESSAMENT

Barcelona, 24.— Han estat processats tres oficials de la guarnició de Girona, detinguts darrerament.

FITXE RDE F. E.

Barcelona, 24.— La policia s'ha incautat del fitxer de Falange Espanyola que tenia en el seu domicili el senyor Antoni Aunós, germà de l'ex ministre de la Dictadura.

MADRID

EL CAP DT LGOVERN

Madrid, 24.— El Cap del Govern ha desaparegut amb el senyor Martínez Barrio, president de les Corts.

SUBSCRIPCIO FRANCESA

Madrid, 24.— Han estat lliurats un milió set cinquanta sis mil francs, producte d'una de les subscripcions obertes a França per la lluita antifeixista.

NOTICIES SATISFACTORIES

Madrid, 24.— El ministre de la Guerra ha dit que les notícies que es reben del front eren altament satisfactòries. En tots els fronts de lluita es mantenen les posicions i les tropes lleials avancen considerablement fent gran nombre de baixes a l'enemic, i apoderant-se de presoners i material de guerra.

MOMENTS DE MAXIM OPTIMISME A MADRID

Madrid, 24.— La capital de la República està vivint uns moments de gran impaciència nascuda de les notícies optimistes que es van rebent dels fronts i que són ja l'anunci d'una ràpida liquidació de la tràgica sublevació de part dels elements militars que tanques llàgrimes i tanta sang fan vessar a Espanya. Hom espera amb impaciència els comunicats oficials del Ministeri de la Guerra, puix que tots ells diuen que el vinent donarà compte al país de nous avenços de les tropes lleials i de les heroiques milícies. Per això tot Madrid ha acollit amb entusiasme el comunicat oficial de les tres de la tarda d'ahir, el qual malgrat el seu laconisme és un anunci eloqüent que la victòria del Govern legalment constituït i del poble treballador es molt pròxima.

Madrid viu pendent de la ràdio. Ella és la que li fa saber que els seus germans lluiten contra d'altres. Fora d'això, la tranquil·litat no pot ésser més absoluta. La classe treballadora dedica la seva activitat a la tasca que li és encomanada, i la reraguarda treballa amb entusiasme per a proporcionar els elements que necessiten els combatents i aquesta població civil van disciplinada i tan fidel complidora dels mandats de les autoritats del règim.

Els festivals que com cada diumenge es celebren, organitzats per diferents col·lectivitats a profit de les famílies víctimes de la guerra, es veieren molt concorreguts pel públic madrileny, que contribueix amb entusiasme a aquesta finalitat.

ELS SERVEIS D'HOSPITALS A MADRID

Madrid, 24.— Per una ordre del Treball i Sanitat és organitzat el servei d'Hospitals i són suprimits alguns dels que en els primers moments foren muntats per diferents entitats en llur desig de prestar immediatament assistència als ferits.

L'hospitalització dels ferits a partir d'aquesta data serà als centres benèfics propietat de l'Estat i en un nombre re-

duït d'edificis apropiats, habilitats com a hospitals.

Un altre nombre important d'aquesta classe d'establiments serà transformat en hospitals de convalescència i casa de repòs.

LES PLACES QUE HOM ESPERA QUE CAURAN AQUESTA SETMANA

Madrid, 24.— Les restriccions a què s'han vist obligats per les circumstàncies els diaris madrilenys, fa que siguin molt sobris en llurs comentaris. Puix que per tal d'atendre l'anhel justificat dels lectors, han de consagrar la major part del diari a la informació.

"El Socialista", breument, assegura en el seu editorial que entrem en una setmana de gran optimisme, en una setmana decisiva per la posició i situació de les nostres forces.

Avila — diu — esta amenaçada. Els facciosos de la Serra, a punt d'ésser copats. Idèntica situació és la dels rebels d'Astúries i la passió dels minaires es concentra sobre la capital asturiana, fins el punt de sorgir el dubte de si caldrà l'assalt a Oviedo, que no serà una incògnita per gaire temps. La lluita es desplaçarà immediatament cap a la regió lleonesa-castellana. La columna d'Acer es despenjarà de seguida comandada pels germans Otero sobre Leon, per tal de liquidar el compte sagrat de l'engany de l'enferrada, on va morir un altre dels germans Otero.

Còrdova, després d'Oviedo, és la plaça la conquesta de la qual irradia tota l'acció militar de la República sobre l'Andalusia rebel. Còrdova és una presa segura de les forces lleials i de les Milícies populars.

Osca és un altre dels punts en què els rebels veuen exhaurir les possibilitats de resistència. Pels els obstacles que varen oposar a l'avanç de les columnes catalanes, han estat vençuts. Poble per poble, llogaret per llogaret, les Milícies han anat restablint la legalitat i han atacat els insurrectes d'Osca, on les coses els van malament. Osca és una altra de les plaes promeses a la setmana que comencem.

Per altra part, Granada és apretada molt durament. En el seu propi recinte militar hi ha un regiment que continua inhibit, aliè a la lluita, la qual cosa dona lloc a creure que, arribat el moment de l'assalt, no deixarà de fer causa comú amb les forces lleials.

L'HORRIBLE SITUACIO D'AVILA

Madrid, 24.— Uns evadits d'Avila arribats als nostres rengles diuen que la situació d'aquella capital és desesperada. Els obrers, complint les ordres de Largo Caballero, declararen la vaga general en produir-se la sublevació.

En arribar a Avila els primers requetés imperà el terror a la ciutat. Els obrers eren cercats per les cases i els qui es negaven a treballar ren afusellats a l'acte. En aquesta persecució contra els treballadors s'han destacat diversos religiosos.

Afegeixen els evadits que durant tot el dia i tota la nit se senten crits que surten de les cases, i que el veïnat està tan aterroritzat que no gosa sortir als balcons.

Hom sap que els feixistes afusellaren el doctor Pere Dorado i el president d'Esquerra Republicana senyor Martínez Linares. Des de fa tres dies els rebels tenien en llur poder un fill del ministre d'Instrucció Pública. També tenien com a ostatges tres personalitats molt destacades. Al president dels Socors Roig, propietari d'un quiosc de diaris, els feixistes el tancaren dintre, i quan es disposaven a calar-hi foc sortí en defensa seva el cap militar de la plaça, el qual no va poder impedir que més tard aquest modest obrer fos afusellat.

Ss sap també que aquests darrers dies han estat afusellats molts ciutadans al jardí de Sant Antoni.

Diuen també els evadits que els feixistes cridaren a files dues lloques i que el cèlebre comandant Doval ha estat vist discutint seriosament amb diversos caps feixistes, als quals tirava en cara que només es dedicaven a prendre café a la plaça i a afusellar gent.

GALÇAT A MIDA I REPARACIONS NARCIS BES

Mercaders, núm. 1. — GIRONA
Tots els encàrrecs fets d'ara al 12 de setembre i pagats al comptat, gaudiran d'un descompte de 5per 100 el galçat a mida i 10 per 100 les reparacions.

ESTRANGER

ELS OBRERS FRANCESOS SE SOLIDAROTZEN AMB EL POBLE ESPANYOL

Lille, 24.— Un gran miting organitzat per la Confederació General del Treball, reunit ahir prop de cent mil sindicalistes arribats de tots els indrets del Departament del Nord.

Els reunits han desfilat davant de les personalitats sindicals, que han presidit l'acte. Entre elles hi havia el senyor Jouhaux, secretari de la C.G.T. L'acte s'ha desenvolupat sense cap incident.

En relació amb el seu recent viatge a Espanya, el senyor Jouhaux declarà:

Un obrer conscient no es pot mantenir neutral en aquesta batalla. El Govern francès té la prudència suficient per a impedir que el feixisme transiomi Europa i el món en una carnissèria horrible.

Nosaltres, ciutadans de la democràcia mundial, no podem romandre indiferents davant la lluita que es registra enllà dels Pireneus. En sostenir-la, sostenim la batalla de la pau, que restaria en una situació molt crítica si el rebel Franco triomfava.

Sabrem atorgar a la República espanyola el concurs dels nostres cors, dels nostres esperits i dels nostres éssers. Unicament la pau i la llibertat poden salvaguardar els pobles."

IMPORTANTES DECLARACIONS DE ROMANONES

Baiona, 23.— En el curs d'una intervenció atorgada ahir per l'ex-comte de Romanones a un redactor del diari "Frente Popular", abans de sortir de Sant Sebastià cap a França, l'ex-president del Consell en temps de la monarquia declarà:

"No he estat objecte de cap vexació ni mals tractes per part de les autoritats del Front Popular. Sempre em fou permès de rebre la visita dels meus familiars."

Interrogat sobre la posició legal dels rebels, Romanones diu:

"Els actes de Mérida contestaran avui per mi. Per a mi només hi ha una cosa formal, i és el respecte de la llei. Aquell que no respecti la llei ha de sofrir les sancions que la llei dicta."

Ha acabat declarant que, des del punt de vista internacional, únicament cal tenir en compte el Govern legalment constituït, representant de la nació espanyola.

BOMBARDEIG DE LA ZONA REBEL DEL NORD

Hendaia, 24.— El Governador civil de Sant Sebastià, amb el desig de mantenir elevada la moral de la població, ha ordenat la sortida de dos avions governamentals que han acudit a bombardejar les posicions dels rebels als voltants d'Oyarzun i Endurlaza.

LA DELEGACIO EGIPCIA

Londres, 24.— La delegació egípcia, presidida pel primer ministre Nahas-baja, ha arribat a Londres essent rebuda a l'estació pel ministre d'Afers Estrangers anglès senyor Eden i pel senyor Miles Lampson, Alt Comissari britànic a Egipte.

La delegació fou acollida per un centenar d'estudiants egipcis, i per una multitud congregada als contorns de l'estació.

En els cercles generalment ben informats es don per cert que el proper dimecres es procedirà a la signatura del Tractat anglo-egípcia. La cerimònia revestirà gran solemnitat.

EL "QUEEN MARY"

Nova York, 24.— La Cunard Withe Star Line anuncia que si el paquebot gegant "Queen Mary" prossegueix la resta del viatge de Southampton a Nova York, amb la velocitat mitja que ha desenrotllat fins ara, guanyarà el record de travessia de l'Atlàntic d'Est a Oest.

Avui a migdia, el paquebot marxava a una velocitat mitja de 3 nusos.

El record mundial establert al juny de 1935 pel "Normandie" és de 29,64 nusos.

CONFERENCIA

Baiona, 24.— El sots-secretari de la presidència del Consell senyor De Tesson, que es troba actualment a la regió dels Baixos Pireneus, celebrà ahir al matí una extensa conferència amb el prefecte de l'esmentat departament.

Assistiren a l'entrevista diversos alcaldes de les principals ciutats del departament.

ALARMA INFUNDADA

Londres, 24.— L'alarma que corre-gué per Londres a l'ebre els primers telegrams anunciant l'incident del "Gibbel Zergon" ha anat dissipant-se a mesura que han arribat informacions complementàries, i després de què l'Almirallat ha facilitat una nota de tons molt moderats.

Alguns cercles esquerristes creuen que l'alarma ha estat produïda per certs elements interessats. Pel moment, s'espera de la decisió governamental davant l'incident, estimant-se que la posició alarmista és de poca oportunitat en els actuals moments.

RECORD

Copenhague, 24.— La nadadora danesa Rahnild Hueger va batre el record del món dels 1.000 metres estil "crawl" de dones.

Ha recorregut el trajecte en 14 minuts, 35 segons cinc dècimes.

El record anterior el detentava Helen Madison (E.E. UU.) en 14 minuts, 44 segons vuit dècimes.

VISITA COMENTADA

Budapest, 24.— La visita del regent Horthy a Hitler és unànimament comentada per la premsa hongaresa com una entrevista de simple cortesia.

El "Pester Lloyd" escriu: "Es realment habitual que els caps d'Estats aprofitin les ocasions ofertes per proximitat geogràfica a fi de visitar-se."

"En el present cas es tracta de caps d'Estat de dos països units per una amsitat, davantel qual és doblement comprensible una visita de cortesia."

"La visita podem assegurar-ho, no té cap caire polític. Al seu retorn a Austria, el regent Horthy aprofitarà també l'ocasió d'entrevistar-se amb el president Miklas. Aquesta visita serà molt natural, i també de pura cortesia."

EL PROCES DE MOSCU

Moscú, 24.— L'agència Tass comunica que els acusats en el procés de Moscú han estat invitats a fer ús de la paraula per última vegada davant del tribunal.

Tots els acusats es reconeixen culpables, i diuen arrepentir-se de les seves accions.

A continuació, els jutges es retiren per a deliberar.

AJUDA AL GOVERN D'ESpanya

Londres 24.— Deu mil manifestants socialistes i comunistes, reunits a Hyde Park, han presentat solemnement una resolució al Consell general de les Trade Unions demanant que s'exerceixi tota la pressió possible sobre el govern a fi d'ajudar al Govern espanyol en la seva lluita contra el feixisme rebel.

La resolució acaba demanant una convocatòria immediata del Parlament per a tractar de l'assumpte.

PORTES GIL DIMITEIX

Mèxic, 24.— La dimissió del senyor Portes Gil de President del Partit Nacional Revolucionari ha provocat una greu crisi, per què, refusada la dimissió pel President Cárdenas serà motiu per a què dimiteixi el senyor Soto Reyes, President de l'ala esquerrista del Senat i també membre del Comitè Executiu.

S'espera que en el Senat es produiran altres dimissions i que s'apoiarà la legitimitat de la invalidació dels partidaris de Portes Gil.

Per la seva part el Comitè Executiu es reunirà la propera setmana i refusarà admetre la dimissió de Portes Gil, expulsant en canvi a Soto Reyes, Aguilera, Ortega i altres caps de l'ala esquerrista.

LA LLUITA HEROICA DELS MILITERS

Hendaia, 24.— Comuniquen del front de Gijón que els miners d'Astúries, manats pel djutat González Peña, atacaren els últims reducces dels rebels amb dinamita, apoderant-se d'ells.

La lluita fou a mort i sobressortí l'heroisme dels milicians de González Peña. Han estat fets presoners uns 170 rebels. Es declara que els caps i oficials rebels que no moriren en el curs del combat es suicidaren per no caure a mans dels milicians de González Peña.

COMISSIO AERIA

Moscú, 24.— La comissió aèria de la Cambra Francesa que es proposa visitar els principals establiments de l'aviació rusa, arribà ahir a aquesta capital, cobrint en un sol vol l'etapa Varsòvia-Moscú.

A PALESTINA

Jerusalem, 24.— Una delegació important de l'Assamblea electiva jueua serà rebuda demà per l'Alt Comissari britànic. Des de feia alguns dies es venen entrevistant els líders rabs amb la participació de Nouri Bajà, representant de l'emir Abdallah. Els dairis locals anuncien la propera arribada de l'emir Faisal, fill del rei Ibn Seut. Es relaciona dit viatge amb la situació de Palestina.

La situació general continua incerta, sense que fins ara hi hagi la perspectiva que permeti veure el final de la crisi.

UNA REVOLTA

París, 24. (Urgent). — "Le Matin" anuncia haver estallat una revolta en el nord d'Albània contra el rei Zogu. Ha estat proclamat l'estat de guerra i detinguts diversos oficials. S'han mobilitzat dues divisions. Fins ara no hi ha confirmació oficial d'aquests rumors.

Indestructibles

Construïdas para el uso, no para la apariencia.

UNDERWOOD

Compañía Mecanográfica GUILLERMO TRUNIGER S. A.

Representante en Gerona: JUAN TRIADU.— Plaza San Francisco, 18.

MARCA DE GRAN PESTICI

DEMANEU-LA ARREU

COMARCALS

BLANES

El Comitè d'Abastament local ha entregat per a les milícies que lluiten al front una vaca, dues vedelles i sis porcs, havent-ho dipositat a l'escorxador de Barcelona, a disposició del Comitè d'Abastaments.

S'ha presentat voluntàriament seicompans amb desitjos de lluitar al front a les ordres de la columna del company Garcia Oliver.

Els companys del Comitè d'incautacions Ramon Sunyé, Joan Massó i Joan Camps, en un registre efectuat a la casa del "Pastor de Almas" s'ha trobat amagat en un smulat dipòsit d'aigua la quantitat de 42,000 pesetes en bitllets de mil, 380 en plata, 19 monedes d'or, accions de l'Exposició de Sevilla i valors de diferents indústries nacionals que en total sumen el valor de 200.000 pessetes, que passaran a poder del Comitè de Sanitat i Construccions per a sanejar la població.

FIGUERES

Les diferents organitzacions obreres d'aquesta ciutat es van incautant dels

edificis i centres que pertencien a particulars i entitats de destacat caire dretista, i en quins locals, respectant-se el mobiliari i demés utensilis, han instal·lat les respectives oficines.

Sortiren per al front aragonès tres camions plens de queviures i dos omnibus amb una secció de milicians, que anaven a incorporar-se als que tan ardidament lluiten en aquell sector. La despedida fou entusiàstica, enmig de grans aplaudiments.

Arribaren dels esmentats camps de batalla, per a restablir-se de les lesions sofertes, els nostres valguets amics i fervents republicans els capitans Chinarro i Quiroga, a quins desitgem una felicitat i ràpida curació.

Les entusiastes obreres que integren el Grup Femení d'Esquerra han enviat al front de combat aragonès, destinats als nostres esforçats paladins de la llibertat, dos bocois nous, de cubada 240 litres cada un, els quals seran omplenats d'aigua de Vilajuïga.

En el mateix envió s'hi ha inclòs endemés, un important lot de camises i mocadors, disposant-se a confeccionar calçotets i altres peces.

Tots els obrers i empleats de l'Ajuntament d'aquesta ciutat han acordat ce-

dir un dia d'haver a benefici de les víctimes del feixisme.

L'antiga casa senyorial coneguda per Romaguera ha estat habitada per museu, contingent ja en l'actualitat gran nombre d'objectes i efectes de gran valor històric i intrínsec.

LA BISBAL

Carregat de tota mena d'articles alimentosos s'ha traslladat a Bujalaroz un camió de gran tonelatge. Anava proveït de caixes de llet, sacs d'arròs, pernils, llonganisses, crixes de conserves, verdures, etc.

Dies abans i amb destí al front de batalla es trameteren 3.600 dotzenes d'ous.

Al castell d'ací hi ha empresonats diversos individus, reputats de feixistes. La majoria d'ells pertanyen a Acció Ciutadana.

S'ha constituït la Casa del Poble de la U. G. T. El prestigi de què gaudix aquesta organització sindical, fa que a hores d'ara, siguin en un nombre ben elevat els obrers que s'hi han inscrit. El local social, instal·lat al carrer de Juli Garreta, davant l'Ajuntament, és obert per a tots aquells que vulguin inscriure's-hi de set a nou del vespre.

TOSSA

Han estat trobades a casa el camper d'aquesta vila 4.000 pessetes, i en una altra casa diversos valors en accions. Tot això era propietat de l'econom-rector d'aquest districte. Aquest clergue es troba detingut.

Ha marxat cap al front aragonès per tal de combatre el feixisme el valent jove d'aquesta, Angel Font. També han partit cap al mateix lloc un matrimoni estranger resident en aquesta vila.

Fou detingut Sebastià Colom, el qual després d'interrogat fou posat en llibertat.

Felicitem la tasca del Comitè, emplaçat a la casa que fou del senyor Rocamora, per la seva magnífica labor.

RIPOLL

L'Ajuntament ha acordat obrir una subscripció pública que ha encapçalat amb la quantitat de 500 pessetes destinada a la lluita contra el feixisme.

Els cafès i barberies de la localitat han obert llistes per tal d'engroixir la subscripció. Són molts els empleats d'oficines públiques i establiments bancaris que han cedit un dia d'haver destinat als indicats fins.

També es projecten a tal objecte actes i festivals benèfics.

S'ha constituït en aquesta localitat el Comitè local de l'Escola Nova unificada, del qual formaran part, en representació del Comitè Antifeixista, per l'Ajuntament; Victòria Fornague-

ra i els mestres nacionals Josep Illanes i Josep Bosch, ultra els representants dels sindicats U. G. T., C. N. T., F. A. I. i Partit Socialista Unificat. S'han adoptat des mesures necessàries per tal que el primer d'octubre no manquin locals per a establir-hi escoles. Amb aquest fi s'habilitaran els que hi havien en l'actualitat i que estaven destinats a escoles confessionals.

Són diversos els joves d'aquesta vila que s'han allistat a les milícies per anar a lluitar al front. D'alguns se sap que han embarcat ja cap a Mallorca i altres es dirigeixen cap a l'Aragó.

Dr. F. Font Miralles

es complau assabentar-vos que ha traslladat el seu Consultori de malalties de l'aparell digestiu i nutrició a

l'Avinguda Alvarez de Castro, 9, primer

xamfrà Plaça Hospital

Consulta: dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 6

Telèfon, 351

INVENTO MARAVILLOSO

MAQUINA DE ESCRIBIR Mercedes Electra

LA MAS RÁPIDA :: 20 COPIAS A LA VEZ

Mercedes Exprés n. 6 con Tabulador Automático,

y FAVORIT, últimos modelos.

MERCEDES PORTATIL

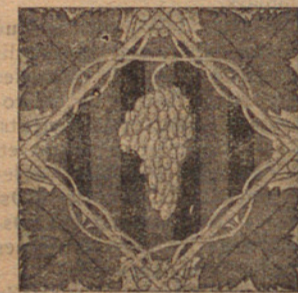

Calculadoras "LIPSIA"

sumadoras y para todas las operaciones.

← Pídenlas a prueba al Representante general para España

OTTO HERZOG, calle Andrés Mellado, 32. - MADRID

VINS SELECTES

Conca del Gayà

PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU

Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola de Vilarrodona

DIPÓSIT EXCLUSIU:

COLMADO CANADELL

Sols és llegítim el que porta el precinte amb el seu escut. COMPTE AMB LES IMITACIONS.

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

ELISEU JUBERT i JOAQUIM JUBERT

(malalties de les criatures, (malalties de la pell, - cirurgia infantil) - cirurgia medicina interna). - medicina dels ossos i articulacions. - fractures).

GABINET DE RAIGS X.

RAIGS X TRANSPORTABLES A DOMICILI.

Plaça de la República, 7 prals. - Telèfon, 205
GIRONA

FULLETO DE L'AUTONOMISTA

Núm. 201

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

—Preciso es que cambiamos de sistema.

—¿Y qué hemos de hacer?

—He trazado un nuevo plan, y si bien os parece y queréis ayudarme, lo haréis, y en caso contrario, trabajaréis por vuestra cuenta y que el diablo os ayude. Dinero no ha de faltaros, pues estoy dispuesto a cumplir lealmente lo que con vos estipulé y si algo más necesitáis, no tenéis más que pedirlo. Dentro o fuera de una vez, vencer o morir...

—Eso quiero.

—Porque la incertidumbre, las dudas, las esperanzas y el afán, este vivir sin sosiego...

—No, no.

—Don Diego ha cambiado hasta el punto de que está deshonrado, y no ha de obligar a su hija, ni ella ha de ceder, y por consiguiente no me queda más que un camino, el de la violencia, pues no he de renunciar a la hermosura de esa mujer que trastorna-me tiene, ni he de permitir que sea para otro lo que quiero para mí.

—Todo eso está muy bien; pero ¿qué haréis?

—Mañana por la tarde saldré de Madrid con la persona que quiera servirme, y pasado mañana por la noche, en el palacio real, a vista de todo el mundo, desaparecerá doña Inés.

—No lo entiendo

—En una casa de campo de las cercanías de Fuencarral, quedaréis vos o la persona que me ayude y volveré para dar el golpe.

Tomás miró con asombro al señor Pedro y dijo:

—Todavía no entiendo.

—¿Reconocéis que soy dueño de mis acciones mientras no os perjudique en ningún sentido?

—Sí.

—Pues bien, lo que acabo de decir, lo haré, aunque os parezca una locura, y en cuanto a los medios, no puedo daros más explicaciones.

—Pero...

—Después, sin perjuicio de lo que vos hayáis determinado, acabaré con la vida de mi rival, pues en una situa-

ción como la que preparo, se me presentarán sobradas ocasiones para conseguirlo.

—Misterioso estás.

—Las circunstancias me obligan.

—Sin embargo, tratándose de mí...

—No llevéis a mal mi reserva. Tomad, porque no significa desconfianza, y además sería injusto después de haber hecho vos lo mismo cuando intentásteis apoderaros del tesoro.

—Aquel asunto...

—Era exclusivamente vuestro ya lo sé, y bien habéis visto que no me he quejado. Asunto mío es también lo que doña Inés de Sandoval atañe, pues lo único que a vos interesa es tomar venganza por las ofensas que os he hecho el señor Jacinto.

—No me he quejado.

—¿Queréis ayudarme? Esto es lo que habéis de decirme. Me parece que os conviene pasar algunos días fuera de Madrid, pues sobre que la justicia os busca sin descanso, inspiraré confianza a vuestro enemigo y más fácil os será dar el golpe si vive descuidado.

—¿Quizá tenéis razón.

—Como recompensa, yo os ofrezco dinero, puesto que de todas maneras os doy cuanto me pedís.

—¿Necesitaremos a Pedrote y su gente?

—Yo los necesitare pasado mañana. Tomás reflexionó.

Al tomar parte en aquella intriga misteriosa, no ganaría más que el golpe de ver sufrir a doña Inés; pero es-

to no era poco para su alma ra'n. Además, estaría al corriente de los asuntos de don Pedro, lo cual le convenía.

—Acepto, —dijo después de algunos minutos.

—Pues mañana al amanecer, me encontraréis con dos caballos en la Cruz del Quemadero.

—¿Nada más?

—Habéis de advertir a Pedrote que pasado mañana esté prevenido con su gente.

—¿Ha de venir?

—Yo lo buscaré.

—Pues hasta mañana

Se fué Tomás

El hidalgo despidió a su sirviente con una ironía y horrible.

Fulgur siniestro se escapó de sus pupilas.

—¡Oh! —murmuró con voz sorda—. Te quedan veinticuatro horas de vida.

CAPITULO XCV

COMO EL SEÑOR PEDRO DIO EL GOLPE

Ocultábanse los últimos rayos del sol.

Por la calle de Convalecientes, que es la que hoy se llama de San Bernardo, subía Tomás, envuelto en su laquisima capa, y metido hasta las cejas el sombrero de alas anchísimas, de ma-

nera que no podía distinguirse su semblante.

Dejó atrás el convento de San Bernardo, cuyo edificio aun existe, si bien medio ruinoso y utilizado como cárcel de mujeres, y se encontró a los pocos minutos en una explanada cuyo terreno estaba ennegrecido.

Nadie pasaba por allí sin santiguarse, rezar, temblar y palidecer, y los que podían evitar poner los pies en aquel sitio destinado para escenas horriblas, lo hacían.

Aquella explanada, de poca extensión, era la que se llamaba "brasero" y también el "quemadero", porque allí se levantaba la cruz pintada de verde y se encendía la hoguera donde eran quemados, vivos o muertos, los infelices condenados por la Inquisición.

Alrededor del brasero levantábase un terreno ondulado en pequeñas y desiguales cumbres, que han desaparecido al hacer los desmontes para abrirse caminos y calles y levantar edificios.

Sobre aquellas eminencias se colaba el católico pueblo de Madrid, presenciando el espectáculo terrible de quemar de los condenados.

—¿No comprendéis cómo podía gozar el pueblo al ver entre las llamas a los desdichados que morían con la espantosa de las agonías?

—Pues si no comprendéis cómo gozaba aquel pueblo, que era más feo que el católico, preguntadle al humillado pueblo de hoy cómo goza cuando va a presenciar las ejecuciones de